

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219256
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317219256.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Daniela Ilavského a sudcov: JUDr. Kataríny Slováčekovej Mgr. Jozefa Mačeja, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, adresa sídla Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: D. F., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu R. N., X. E. XX/XX, o zaplatenie 55.908,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 26Csp 326/2017-75 z 25. septembra 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 56.201,03 eur, s úrokom vo výške 2,0% ročne zo sumy 55.908,89 eur od 23.2.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 56.201,06 eur od 23.2.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní (výrok I.) .

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal preukázaný tento skutkový stav veci:

Dňa 8.12.2014 uzavrel žalobca a žalovaný Hypotéku úverovú zmluvu č. 0000000000166313 (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému na základe jeho žiadosti úver vo výške, mene a za podmienok uvedených v zmluve a na druhej strane záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca tak poskytol žalovanému úver vo výške 57.820,- eur, ktoré previedol dňa 9.12.2014 na účet žalovaným určený, pričom účelom úveru bola kúpa nehnuteľnosti. Poskytnutý úver mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 175,95 eur, splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca, pričom doba splatnosti úveru bola dohodnutá na 40 rokov. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok, na čo bol opakovane upozornený.

1.2.2 Listom zo dňa 23.2.2017 bol žalovaný vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 17.3.2017.

1.2.3 Ku dňu 23.2.2017 žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 56.209,56 eur, z čoho istina úveru bola 55.908,89 eur, nezaplatené úroky z úveru 292,17 eur a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 8,50 eur.

1.2.4 Odo dňa vyhlásenia úveru za splatný neboli zo strany žalovaného vykonané žiadne úhrady.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa na plnenie z uzatvorenej písomnej zmluvy podľa § 488, § 489, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a ods. 9, § 565 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení) a nárok veriteľa na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z. a bodu 7.2 a 7.3 úverovej zmluvy a dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je plne dôvodný a preto žalobe žalobcu vyhovel.

1.4 Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 57.820,- eur, ktoré previedol dňa 9.12.2014 na účet žalovaným určený, pričom účelom úveru bola kúpa nehnuteľnosti. Listom zo dňa 23.2.2017 bol žalovaný vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 17.3.2017. Ku dňu 23.2.2017 žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 56.209,56 eur, z čoho istina úveru bola 55.908,89 eur, nezaplatené úroky z úveru 292,17 eur a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 8,50 eur. Odo dňa vyhlásenia úveru za splatný neboli zo strany žalovaného vykonané žiadne úhrady.

1.5 Úrok z omeškania si žalobca uplatnil správne podľa bodu 7.2 a 7.3 zmluvy, na základe čoho úrok vo výške 292,17 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok, ktorý bol žalovaný povinný platiť v rámci splátok úveru do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a úrok z omeškania vo výške 8,50 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok z omeškania, ktorý bol žalovaný povinný platiť do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa bodu 7.2 zmluvy.

1.6.1 Vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného mal súd za to, že žalovaný síce prezentuje, že žalobca si uplatňuje svoje právo bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, avšak neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenie ústavy bolo uplatnením si práva dotknuté. Žalobca vníma toto vyjadrenie ako nedôvodné a účelové. Smernica Rady 93/13/EHS (ďalej len „Smernica“), na ktorú sa žalovaný odvoláva, je v plnej miere implementovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky. Napriek tomu, že žalovaný sa domáha svojich práv v súlade s uvedenou Smernicou, neuviedol, ktoré články mali byť, podľa jeho názoru, konaním žalobcu porušené.

1.6.2 Na tému ochrany spotrebiteľa, ktorá je nosnou témou odporu, súd poukazuje na stanovisko podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Ľalíka v náleze zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I.ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď“ uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus lura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi ktorému inak reálne hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu, SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). "V. zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty". Uvedený typ spotrebiteľských zmlúv pozná aj OZ, ako vyplýva napr. z ustanovení § 53 ods. 1 až 3 OZ. Používanie „formulárových“ typov zmlúv právny poriadok SR nezakazuje, v rozpore s právom je len používanie neprijateľných zmluvných podmienok v takýchto zmluvách so spotrebiteľmi. Je zrejmé, že navrhované znenie zmluvy predkladá dodávateľ spotrebiteľovi, keďže predmet zmluvy spadá do jeho predmetu podnikania a zmluva zvyčajne upravuje podmienky, za ktorých dodávateľ dodá spotrebiteľovi požadované plnenie. Žalovaný mal možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy v obmedzenom rozsahu, čo znamená, že má možnosť zvoliť si jej určité náležitosti, ako napr. výšku úveru, dobu trvania zmluvy, termín splátky, výšku splátky samozrejme s ohľadom na výšku úveru a dobu splácania úveru a iné. Ak spotrebiteľ nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nemôže ovplyvniť, k uzatvoreniu zmluvy nedôjde.

1.6.3 V konaní nebolo preukázané, že by žalobca praktikoval akékoľvek úžernícke aktivity. Poplatky sú výslovne uvedené hneď v úvode zmluvy (na prvej a druhej strane) a žalovaný mal možnosť sa s nimi riadne oboznámiť pred uzatvorením úverovej zmluvy. Ako vyplýva z taxatívneho vymedzenia poplatkov, ktoré sú uvedené v zmluve, poplatok za spracovanie v úverovej zmluve nefiguruje, z čoho plynie, že od žalovaného nebolo jeho uhradenie vyžadované. V bode 1.1. zmluvy je jasne a zreteľne uvedené: „Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie Úveru Bankou Klientovi vo výške, v mene a za podmienok

dohodnutých v Úverovej zmluve a Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „Obchodné peňažné prostriedky, platíť Banke úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov a plniť sa ďalšie povinnosti v zmysle Úverovej zmluvy a Obchodných podmienok.“

1.6.4 Obchodné podmienky ako aj Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvnej dokumentácie, žalovaný teda mal priestor sa s uvedenými podmienkami oboznámiť. Podpis Všeobecných obchodných podmienok ako aj Obchodných podmienok sa nevyžaduje, keďže tvoria súčasť zmluvy a spotrebiteľ je nimi viazaný rovnako ako zmluvou. Žalovaný podal žiadosť o poskytnutie hypotekárneho úveru dňa 19.11.2014. V prípade schválenia žiadosti o úver následne kontaktuje žalobca klienta a informuje ho o všetkých parametroch úveru, ktorý mu bol schválený, v prípade, ak má klient naďalej záujem, tak si dohodne s osobným bankárom ďalšie stretnutie za účelom dohodnutia ďalších podmienok. Žalovaný teda mal čas si rozmyslieť, či mu schválené parametre úveru a podmienky žalobcu vyhovujú. Žalovaný sa dostavil až dňa 8.12.2014 na pobočku žalobcu, z uvedeného vyplýva, že mu bol poskytnutý dostatočný časový priestor na riadne oboznámenie sa s úverovou dokumentáciou.

1.6.5 Vo vzťahu k zosplateniu úveru mal súd za preukázané, že ustanovenie § 53 ods. 9 O.z., ako aj nadväzujúce ustanovenie § 565 O.z. boli zo strany žalobcu dodržané, o čom svedčí aj prehľad splátok pred zosplatením úveru, výzva na predčasné splatenie úveru bola žalovanému zasielaná doporučené na adresu, ktorá bola žalobcovi známa. Vo výzve bola presne špecifikovaná dlžná suma ako aj termín na úhradu dlhu a eventuálne konzekvencie plynúce z neuhradenia uvedenej podlžnosti. Aktuálnu adresu žalovaného žalobca eviduje až odo dňa doručenia listiny zo dňa 22.8.2017. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

1.7 O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal 100% náhrady trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalobcovi plnej náhrady trov konania voči žalovanému z dôvodu jeho plného úspechu v konaní.

2.1 Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, všeobecne poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) C.s.p..

2.2 Súd odignoroval smernicu Rady 93/13/P z 5. apríla 1993 a jeho rozhodnutie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 O.z., nakoľko svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, obchádza ho a prieči sa dobrým mravom, má za následok odňatie základných práv a slobôd občanovi Slovenskej republiky, čo je v príkrom rozpore s demokratickým poriadkom. Odvolaním napadnutým rozsudkom bolo zasiahnuté do práva a právom chránených záujmov žalovaného, nebolo rešpektované právo na spravodlivé konanie, právo domáhať sa ochrany pred nekalými praktikami dodávateľa, právo vyjadriť sa ku každému vykonanému dôkazu, právo vlastníť majetok, právo na ochranu obydlia, boli porušené zásady konania, ústnosti, priamosti a kontradiktórnosti konania. Rozsudok je nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprímerane prísny, nevyvážený a nezohľadnil všetky argumenty ani okolnosti v predmetnej veci. Súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je žiadnym spôsobom odôvodnený. Rozhodnutie je rozporné s konkrétnymi normami a jeho interpretácia je v rozpore s prioritou spravodlivosti. Odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa náležitosti podľa § 220 ods. 2 a 3 C.s.p..

2.3.1 Úver mal byť zabezpečený záložným právom zriadeným v prospech banky na základe záložnej zmluvy číslo 000000000166313 z 8.12.2014 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese Galanta, obec R. N., katastrálne územie R. N. zapísanej na LV číslo XXX. Predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok žalovaný nepodpísal, nakoľko mu nebola predložená a nie je účastníkom tejto zmluvy. Záložca pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorú naplánoval dňa 30.10.2017, pričom neoznámil spotrebiteľovi výkon záložného práva.

2.3.2 Banka mala zasláť spotrebiteľovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, avšak toto nevykonala a spotrebiteľovi neumožnila splatiť pohľadávku vzniknutú z dôvodu neuhradených splátok, pričom ide o neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu plynúť platné právne účinky a to výkon záložného práva. Doposiaľ nie je známa výška pohľadávky pre ktorú banka realizuje výkon záložného práva. Žalovaný z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu a dočasnej neschopnosti splácať úver požiadal banku žiadosťami z 22.8.2017 a 4.9.2017 o úpravu práv a povinností, pričom banka tejto jeho žiadosti

nevyhovela a oznámila mu, že záväzok sa stal predčasne splatný a že neuzatvára ďalšie dohody s klientmi, ktorí porušili v minulosti svoje zmluvné povinnosti. Namiesto toho sa rozhodla uskutočniť výkon záložného práva, o ktorom sa žalovaný dozvedel až od dražobnej spoločnosti. Banka má povinnosť postupovať nielen v súlade so zákonom, ale aj s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi, aby spotrebiteľov nevystavila neprimeranému výkonu záložného práva, čím sa však neriadila a za každú cenu chce vykonať záložné právo, neponúkla žalovanému žiadnu reštrukturalizáciu, odklad splátok ani nič podobné, a to napriek tomu, že vedela o ťažkej situácii.

2.4 Úverová zmluva bola uzatvorená na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Žalovanému nebola poskytnutá pri uzatváraní zmluvy odborná pomoc. Súd nepodrobil zmluvu súdnej kontrole napriek žiadosti žalovaného.

2.5 Súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav keď napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť poskytnuté prostriedky žalobcovi do troch dní napriek tomu, že podľa úverovej zmluvy mal žalovaný povinnosť vrátiť poskytnuté prostriedky najskôr za 40 rokov. Takéto rozhodnutie je preto nezákonné a svojvoľné. Ku dňu 20.2.2016 malo byť zaplatených 27 splátok po 175,95 eur, teda suma 4.750,65 eur. Žalovaný zaplatil sumu 4.162,83 eur, pričom rozdiel nezaplatil z dôvodu vážneho zdravotného stavu v dôsledku úrazu a vnútrolebečného poranenia o čom sa žalobca dozvedel a túto skutočnosť ignoroval obdobne ako aj súd prvej inštancie.

3.1 Žalobca odvolanie nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného navrhol odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, považujúc odvolanie za zmätočné, nekoncepčné a nedôvodné. Žalovaný sa odvoláva na množstvo rozhodnutí, právnych výkladov, avšak neuvádza, čo nimi presne napáda v čom by malo spočívať porušenie zákona alebo zmluvy, či už zo strany žalobcu alebo súdu.

3.2 Neobstojí názor žalovaného, že úver mal byť zaplatený až za 40 rokov, nakoľko z jeho strany došlo k porušeniu podmienok zmluvy a tak banka rozhodla o predčasnom splatení úveru.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p. - zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

5. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 26Csp/326/2017-75 je žaloba o zaplatenie z sumy 56.201,03 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdiť či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne či zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a nakoniec či vec aj správne právne posúdil.

7.1 Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie majúcom za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces odvolací súd uvádza:

Obsah práva na spravodlivý proces je veľmi široký, avšak (zohľadniac odvolacie námietky žalovaného) je potrebné uviesť, že medzi jeho zložky možno zaradiť okrem iného aj právo na prístup k súdu, právo

byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) v C.s.p. však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práva strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

7.2 Podľa § 157 ods. 1 C.s.p., súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

7.3 Podľa § 173 ods. 1 a 3 C.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (1). Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne potom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať (3).

7.4 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v práve citovaných ustanoveniach sa ukladá súdu povinnosť, aby vec rozhodol rýchlo a hospodárne spravidla na jednom pojednávaní a preto odročenie pojednávania na návrh strany sporu prichádza do úvahy len z dôležitého dôvodu, ak sa strana sporu alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôžu dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

7.5 Z obsahu spisu súdu prvej inštancie nie je zrejmé, že súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na 25.9.2018 o 10.00 hod., pričom žalovaný predvolanie prevzal 25.6.2018 (tu pozri č.l. 68). Dňa 25.9.2018 o 9.33 hod. žalovaný e-mailom bez ďalšieho požiadal súd o odročenie pojednávania nariadeného na 25.9.2018 o 10.00 hod. s tým že nesúhlasí, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, nakoľko si hľadá právne zastúpenie, lebo si nevie hájiť svoje práva sám.

7.6 Zo zápisnice súdu z 25.9.2018 (č.l. 73) je zrejmé, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného, keďže nemal vedomosť o jeho žiadosti o odročenie pojednávania. V priebehu pojednávania bolo sudcovi doručené toto podanie žalovaného (ktoré podľa obsahu bolo návrhom na odročenie pojednávania). Pokiaľ súd prvej inštancie za takýchto skutkových okolností na takýto návrh neprihliadol a vec prejednal aj v neprítomnosti žalovaného, konal správne a jeho postupom (prejednaním veci v neprítomnosti žalovaného) nedošlo k odňatiu žalovanému možnosti konať pred súdom. Žalovaný (riadne predvolaný na pojednávanie súdu s dostatočným časovým predstihom - § 178 C.s.p.) totiž nielenže neuviedol žiadne dôvody, ktoré mu bránia dostaviť sa na pojednávanie, ale ani netvrdil a ani nepreukázal existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si zástupcu v primeranej lehote po doručení mu predvolania na nariadené pojednávanie.

8.1 Podľa § 177 ods. 1 C.s.p. súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

8.2 Podľa § 185 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

8.3 Podľa § 188 ods. 1 C.s.p., súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

8.4 Podľa § 204 C.s.p., dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane v priebehu konania doručený, ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

8.5 Vo všeobecnosti platí, že dokazovanie súd vykonáva na pojednávaní, ktoré sa nariaďuje za účelom prejednanie veci (zásada priamosti a ústnosti, ktoré majú aj ústavnoprávne zakotvenie). Nariadenie pojednávania na prejednanie veci je pravidlom. Pre poriadok je potrebné uviesť, že súd môže v istých prípadoch rozhodnúť aj bez toho, aby nariadil pojednávanie (napr. v zmysle § 177 ods. 2, § 297, § 304 C.s.p. a pod.), čo však nebol prípad práve prejednávanej veci. Dôkaz listinou sa vykoná spravidla, tak že ju súd na pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah. Tento spôsob vykonania dôkazu musí byť

zrejmy zo zápisnice o pojednávaní. Ak zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že označené listiny, ktoré mali byť sudcom čítané alebo ich obsah oznámený, boli predmetom dokazovania, potom je potrebné konštatovať, že také dokazovanie nebolo vykonané v súlade s § 204 C.s.p. a že zistenia, ktoré súd ako zásadne významné pre právne posúdenie veci urobil z takto vadne vykonaných dôkazov, nebolo možné pri rozhodovaní použiť. Tieto spôsoby vykonania dôkazu listinou nie sú nutné len v prípade, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený, ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené (čo nebol prípad prejednávanej veci, nakoľko žalovaný žalobcom predložené listiny v odpore proti platobnému rozkazu spochybnil). V prípade splnenia oboch podmienok potom postačí na takú listinu len odkázať. Vždy však musí byť vykonanie dôkazu listinou zaznamenané (§ 98 a § 99 C.s.p.) a musí byť zrejmé, aké informácie súd z listiny čerpal.

8.6 Zo zápisnice súdu prvej inštancie je zrejmé, že na nariadenom pojednávaní dňa v 25.9.2018 súd len vypočul právneho zástupcu žalobcu a dokazovanie vyhlásil za skončené a následne vo veci rozhodol rozsudkom - zo zápisnice nie je zrejmé, akým spôsobom a ktorými dôkaznými prostriedkami vykonal dokazovanie a či ho vôbec vykonal. Takýto postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za správny (ako to správne namietal aj žalovaný) a bez ďalšieho konštatovanie súdu prvej inštancie v rozsudku o vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi za pravdivé. Neobstojí potom ani záver súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania vyplynula dôvodnosť žaloby žalobcu a potreba priznania žalobcovi práv uplatnených v tomto konaní.

9.1 Pokiaľ ide o námietku žalovaného o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o predčasnej splatnosti úveru odvolací súd uvádza:

9.2.1 Podľa bodu 2.8 písm. a) a ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. účinných od 20.5.2014, skutočnosťou, ktorá zakladá zmenu okolností je aj skutočnosť ak klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do troch mesiacov po lehote jej splatnosti (a). Ak nastane akákoľvek zmena okolností, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Banka môže určiť, že predčasne splatnou sa stane iba časť dlžných čiastok (ods.2).

9.2.2 Podľa § 565 O.z., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9.2.3 Podľa § 53 ods. 9 O.z., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9.2.4 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Právo žiadať zaplatenie celej splátky môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

9.2.5 Podľa článku 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje skutkové tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9.2.6 Podľa § 132 ods. 1 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

9.2.7 Podľa § 150 ods. 12 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (1). Na zistenie podstatných a rozhodujúci skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (2).

9.2.8 Podľa § 259 C.s.p., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9.2.9 Pre poriadok je potrebné uviesť, že v zmysle vyššie uvedených ustanovení, stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenie má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti.

9.3 Z obsahu samotnej žaloby je zrejmé, že žalobca ako veriteľ si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému ako dlžníkovi právo na vrátenie predčasne zosplateného úveru. Podstatnými skutkovými tvrdeniami z jeho strany potom jednoznačne mali byť konkrétne skutkové tvrdenia nielen ohľadne vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (ako to bolo v práve prejednávanej veci), ale aj skutkové tvrdenia týkajúce sa splatnosti dlhu a to najmä straty výhody splátok a teda musel v žalobe tvrdiť a preukazovať kumulatívne splnenie všetkých podmienok platného zosplatenia dlhu podľa § 565 a § 53 ods. 9 O.z. (bolo jeho povinnosťou skutkovo popísať to, čo zákon vyžaduje a priložiť, respektíve navrhnúť dôkazy - okrem iného napríklad aj o tom, kedy upozornil dlžníka/spotrebiteľa na možnosť uplatnenia jeho práva podľa § 565 O.z.). Podmienky pre zosplatenie dlhu musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo len jedna z nich, tak vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebolo v súlade so zákonom. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca takéto skutkové tvrdenia do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci neuviedol. Pokiaľ žalobca v prejednávanej veci v žalobe a ani neskôr počas konania takéto skutkové tvrdenia netvrdil a na ich preukázanie súdu nepredložil dôkazy (a súd či už postupom podľa § 150 ods. 2 alebo § 259 C.s.p. nezabezpečil doplnenie skutkových tvrdení potrebných pre rozhodnutie vo veci), bol záver súdu prvej inštancie o splnení podmienok pre uplatnenie práva podľa § 565 O.z. žalobcom predčasný a v tomto štádiu konania neudržateľný. Žalobca súdu prvej inštancie síce spolu so žalobou predložil písomné vyhotovenie upozornenia z 25.7.2016 a opakovaného upozornenia z 21.9.2016, avšak v konaní netvrdil a nepreukázal či a keby tieto listiny doručil žalovanému. Za takejto situácie potom súd prvej inštancie nemohol dospieť k serióznemu a udržateľnému záveru, že žalobca upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením úveru na uplatnenie práva podľa § 565 O.z..

10. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ako to správne namietal žalovaný). Spravodlivým prejednaním veci je totiž len také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu SR I.ÚS 26/94, obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ústavný zákon číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky) nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi (strane sporu) znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

11. Pre poriadok odvolací súd ďalej dodáva, že napádaný rozsudok je aj vnútorne rozporný v otázke kedy došlo k vzniku omeškania žalovaného so splatením dlhu, nakoľko na jednej strane súd uzatvára, že k zosplateniu úveru (a teda k povinnosti splatiť úver naraz) došlo dňom 17.3.2017, v lehote určenej veriteľom na dodatočné plnenie a na druhej strane žalovanému ukladá povinnosť platiť úrok z omeškania z celej nesplatenej istiny úveru od 23.2.2017 (hoc podľa § 517 ods. 1 O.z. dlžník sa dostáva do omeškania až keď nesplní dlh riadne a včas, teda v lehote jeho splatnosti).

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). V ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 C.s.p.) súd prvej inštancie vyzve žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení rozhodných pre rozhodnutie vo veci, najmä tvrdení o okolnostiach za ktorých malo dôjsť k zosplateniu úveru, vykoná podľa § 295 C.s.p. riadne dokazovanie dôkazmi ponúknutými stranami sporu, prípadne aj

iné dokazovanie, ktoré počas konania navrhnu sporové strany, prípadne dôkazy, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nenavrhol, ale sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a opätovne posúdi, či a kedy došlo k prípadnému zosplatneniu úveru podľa § 565 a § 53 ods.9 O.z., pri ktorých výklade však bude súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Po takomto posúdení súd prvej inštancie posúdi dôvodnosť všetkých uplatnených nárokov žalobcu, a to tak z hľadiska zmluvy, ako aj z hľadiska zákona, a opätovne o nich rozhodne. Svoje závery potom v novom rozsudku odôvodní spôsobom súladným s § 220 ods. 2 C.s.p.. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

13. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).